

Kinszki Judit És Gábor Anyukájukkal És Erzsébet Nagynénjükkel

Ezen a képen anyukám tetsvére, Erzsike van középen, mellette jobbról anyukám, Kinszki Ilona, bal oldalon könyököl a testvérem, Gábor, én pedig az asztalon ülök. A kép 1934-ben készült, Budapesten, a Róna utcai lakásunkban.

Amikor megszülettem [1934], egy emelettel lejjebb költöztek a szüleim, hogy legyen három szoba. A sarokszoba gyerekszoba volt, ott volt a kiságyam meg a bátyámnak a sezlonja, kis íróasztal, mindenféle színes bútor. Aztán volt a hálószoza, két ágy meg két szekrény, két éjjeliszekrény. És akkor volt az ebédlő, annak volt egy kiugrója, ott volt apu íróasztala, még a legénykori szép faragott íróasztal. Volt egy nagy akvárium - halmániákus is volt apu, a Rákos-patakból maga fogta ki a halakat, meg gőténk is volt. És volt bent egy könyvszekrény és egy biedermeier ülőgarnitúra, amit Frida néniéktől kaptak nászajándékba: egy nagy kerek asztal hat székkal. És akkor volt egy előszoba.

A gyerekszoba bútoraink nagyon jellegzetesek voltak és egyszerűek, szinte biztos vagyok benne, hogy használtan vették a szüleim. Hogy egyforma legyen a széle meg az oldala a bútoroknak, az anyukám mindig vaníliafagylalt színűre festette, a többi része pedig eperfagylalt színű volt. Az egész gyerekszobába minden bútor ettől volt egyforma. Bátyámnak volt egy ilyen heverője, egy ilyen rekamié-szerű ágyneműtartóval, volt egy asztal négy székkal.

Erzsike ebben az időben még nem volt férjnél és folyton ott volt nálunk. Imádott engem meg a bátyámat is. Mindig volt egy ilyen huncutka hajtincs a homlokán, ez rá jellemző volt nagyon Erzsike, tisztviselő volt, egész életében egy zene-hangszerboltban volt vezető tisztviselő, egy értelmes, okos nő volt. Őt elvitték, és nem jött vissza. Ravensbrückben gyilkolták meg.

